

5 948491 340357

Miercuri, 24 iunie 2015, nr.117 (5452), anul XXIV

la cu altă
PAGINA 8

■ Comunitatea "La Blouse Roumaine" are peste 100.000 de fani

PAGINA 8

■ SILVIA FLOAREA TOTH: "Ia românească - un foarte bun început ca să construim un brand de țară"

PAGINA 10

SUPLIMENT DEDICAT

■ Expoziția "Blouse Roumaine, Femme roumaine", la Lisabona

PAGINA 10

■ IEsc - urban, contemporan, românesc, la București

PAGINA 10

ZIARUL OAMENILOR DE AFACERI

24 de ani presă independentă

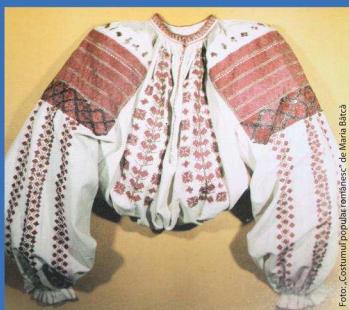
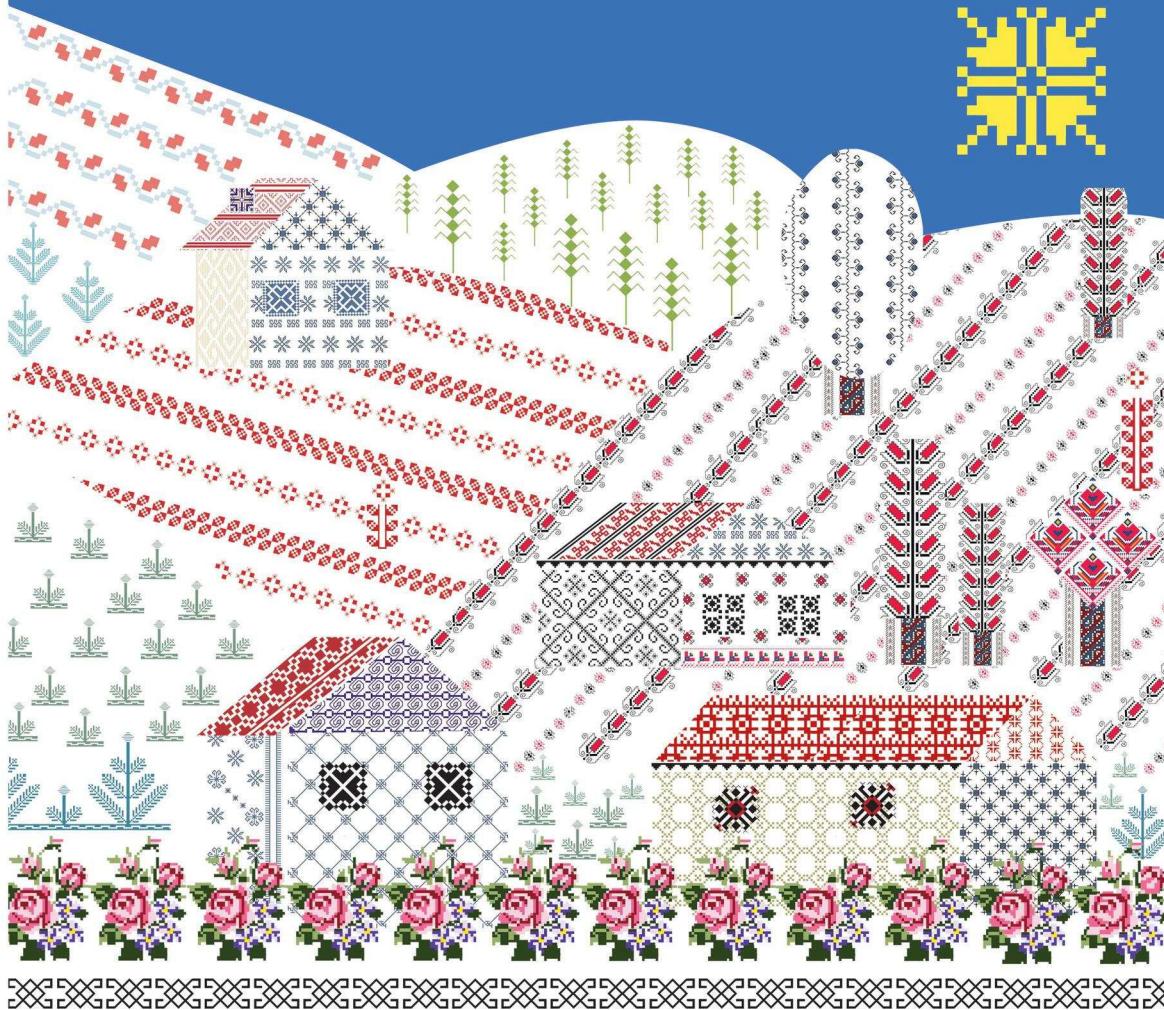
BURSA

Supliment distribuit gratuit

împreună cu ziarul BURSA

6 pagini

✿ ZIUA UNIVERSALĂ A IEI ✿

Bluza tradițională autohtonă cucerește lumea

Ia autohtonă este sărbătorită astăzi în lumea întreagă. Cea mai frumoasă creație vestimentară a acestui popor are parte de gloria binemeritată. În plus, bluza feminină tradițională este foarte aproape să intre în mod oficial în patrimoniul cultural mondial. Yves Saint Laurent sau Jean-Paul Gaultier au introdus ia în creațiile lor, aprecindu-i rafinamentul, iar în ultimele zile, în multe capitale din Europa, femeile s-au înfrumusețat cu această bluză deosebită.

Cheia de boltă a costumului popular autohton, tradițională ie, a devenit sursă de inspirație pentru mari designeri de talie mondială și a ajuns în marile magazine ale capitalelor lumii. Bluză - caracteristică portului național, făcută din pânză de bumbac, în sau de borangic, frumos împletită cu căsuțări în motive geometrice, în diverse culori, diferite de la o regiune la altă din punct de vedere al croielor, paletelor coloristice, motivelor, ia bate la porțile UNESCO pentru a intra în patrimoniul cultural mondial. Ignorați o vreme de lumeni prinși în mrejeli model treacătoare, ia are parte de o nouă rinere în ultimii ani, zeci de site-uri și magazine online fiind destinate exclusiv acestui obiect vestimentar unic. Pentru toți iubitorii ie tradiționale, 24 iunie este o zi cu o încrețire aparte, ziua când una dintre cele mai frumoase

creații populare este sărbătorită. Vedeți autohtone au redescoperit portul tradițional și nu s-au suțit să-l îmbrace, Yves Saint Laurent sau Jean-Paul Gaultier au introdus ia în creațiile lor și au făcut-o cunoscută în toată lumea. Comunitatea "La blouse roumaine", care are pe facebook peste 100.000 de prieteni, a venit în urmă cu trei ani cu ideea ca acest obiect vestimentar să fie sărbătorit lansând și un prim slogan: „Ia ne unește!”. Sărbătoarea de anul acesta se desfășoară sub genericul: „Îmbrăcă Planeta în IE și spune lumii cea mai frumoasă povestea despre România!”. și povestile se spun:

Pentru că portul popular, tradiții și obiceiurile strămoșesti reprezintă o formă de cultură importantă pentru fiecare națiune, care îi asigură identitatea într-o lume aflată în plin proces de globalizare: „Portul popular românesc, dar și elementele fundamentale ale culturii românesti, unanim apreciate, au captat atenția iubitorilor de frumos din atât de multă lăstări și de pretutindeni. Mă bucur să vă recunoașterea la nivel internațional a elementelor ce înseamnă de cultură și identitatea poporului român. La românească, portul popular specific fiecărui regiuni, dar și repertoriul folcloric sunt unele dintre cele mai de preț comori pe care noi, ca români, le detinem. Dorim să menținem viața tradiției și obiceiurile românești, muzica și portul popular. Este datoria noastră să generăm și să promovăm portul tradițional și de obiceiurile românești trebuie să avem în vedere. Strânsii noștri ne-au lăsat în inimă munților adevărate comori arhitecturale, asupra cărora trebuie să ne îndreptăm atenția.

DAN NICOLAE

(continuare în pagina 10)

ZIUA UNIVERSALA A IEI

Ia are pret!

Ia are pret, la propria! Zeci de magazine online comercializează, mai nou, bluze tradiționale. Oferta este bogată, cererea este mare, prețurile sunt dintr-adevarat multe. Fără să spunem că în spatele "o istorie", dar și cele noi au prețuri destul de ridicate, în concordanță cu efortul depus pentru realizarea unui astfel de obiect vestimentar.

Pe site-ul de vânzări online okazii.ro, unde oricine poate posta un anunț, cea mai scumpă ie costă 1120 de lei, vânzătorul susținând că are o vechime de aproximativ 80 de ani și provine din Oltenia, la polul opus afănduse "bluze gen ie" la 8 lei. Pe altă parte, și ie de 150 de ani, provenind din zona Hunedoarei este scosă la vânzare la prețul de 3100 de lei.

Mai mulți urși de găsit sunt produsele noi. Pe site-ul artizanescu.ro bluzele tradiționale au prețuri cuprinse între 130 și 440 lei, pe magazinul de artizanat românesc prețurile pornește de la 180 lei și ajung pînă la 595 lei, pe iarna și cea mai ieftină ie este 242 lei și cea mai scumpă 980, iar ieromonaca.com are o ofertă cuprinsă între 499 – 879 lei. Produsele cusute manual, care respectă motivele și culorile tradiționale, sunt cele mai bine vândute, pe piață existând și bluze prețuri tradiționale, dar care nu au nicio legătură cu portul popular. ■

Ia (cămașă) este piesă de bază a costumului popular purtat de femei. Ea păstrează în crin și în dispoziție ornamentală elemente străvechi. Este lucrată din pânză tisută din cînepe, în, bumbac, lână sau borasic și este încrețită în jurul gâtului (de tip carpatice), de tradiție dacică, reprezentată și pe Columna lui Traian, dar și pe Trofeul Traianei de la Adamclisi. Ca părți componente enumerăm: pieptă, spatele, mânecile și elinii (în cazul cămașelor cu poale). A fost lucrată de femeie în gospodărie. Fetele nu erau considerate bune de măritiș dacă nu stiau să tească pânză, să croiască și să brodeze o ie. Mestesugul se transmitea în familie, de la bunici și mame. Tinerele se întreau în lucru își căre să nu semene cu vecinilor sau cu alelor.

Se croia numai "pe drept", din 4 "stani" (bucăți) de pânză, fără răscrătuiri, evitându-se astfel îrosirea oricărui bucată de material. Acest tip de croi a fost purtat în toată ţara, cu excepția zonelor Maramureș, Oaș și Bihar. S-a păstrat pînă azi, cu mici modificări constituindu-se într-un

documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă, spatele (tuneroi) și pe mânecile.

Acestea sunt documentul de unității și continuării noastre.

La (cămașă) cu altită, sau "chenar", se regăsesc în Moldova, Muntenia și Oltenia și are ornamentele dispuse

în cîteva registre: pe pieptă,

ZIUA UNIVERSALA A IEI

**26 IUNIE – 7 IULIE
2015**

Zilele Culturii Române la Frankfurt am Main

Expoziția "Untamed Skin" succede prezentarea expoziției "Povestea nespusă a iei", organizată tot în colaborare cu Galeria Galateea din București în anul 2014, în cadrul proiectului „Zilele Culturii Române la Dublin”. „Untamed Skin” abordează tematică mai ales ca sursă de inspirație pentru designul românesc contemporan, prezentând-o ca ţesătură arheologică, delicatesă, dar neîmbilanțată, purtată direct pe piele, alcătuită din materiale naturale brodate cu simboluri și motive primordiale. Designerii români Alex Nimurad (design vestimentar) și Vika Tonu (design de bijuterii) și-au dezvoltat colecțiile de design de haine și bijuterii pornind de la ie ca sursă de inspirație. Alex Nimurad a dezvoltat un fel de colecție de „haine capsule” inspirate de structura organică a bluzelor românești. Istoria prezenței ieii în lumea modei este, de asemenea, documentată în cadrul expoziției „Untamed Skin”, potrivit unui comunicat al ICR.

Expoziția este curătorată de colaboratorul permanent al Galeriei Galateea din București, Roxana Gibeșcu, și cuprinde costume și bijuterii, precum și obiecte de mobilier și decorative. ■

Mădălina Ghenea, în ie, la Cannes 2015

Atrăgătoarea Mădălina Ghenea a purtat o ie la Festivalul Internațional de Film de la Cannes 2015, în cadrul unei premiere lungmetrăjului "La giovinezza/ Youth", de Paolo Sorrentino, unde Tânără atracție română a pozat alături de actorii Jane Fonda, Harvey Keitel, Michael Caine și Rachel Weisz.

Mădălina Ghenea a filmat alături de legendarul actor britanic Michael Caine pentru pelicula "La giovinezza/ Youth", în regia lui Paolo Sorrentino. Faibloida britanică Daily Mail prezinta, în iulie 2014, fotografii de pe platourile de filmare ale peliculei, în care Mădălina Ghenea apare defilând în ipostază de Miss Universe pe podium, în timp ce este admirată de actorul Michael Caine, potrivit Mediafax.

Mădălina Ghenea s-a născut în 1987, la Slatina. Carierea ei a domeniu modelă a început pe când avea 15 ani. În 2010, ea a participat la concursul "Ballando con le stelle", difuzat de televiziunea italiană Rai Uno. Mădălina Ghenea a debutat ca atrăgătoare în 2011, în comedie italiana "I Soliti Idioti", în regia lui Enrico Landi. Ea a jucat și în filmul "Dom Hemingway", în regia lui Richard Shepard, în care apare alături de Jude Law. Pe de altă parte, Mădălina Ghenea a primit premiul Sorriso diverso Roma 2012, pentru rolul interpretat în filmul "Razzabastard" de Alessandro Gassman, distincție fiind acordată de o asociație culturală în contextul ediției din 2012 a Festivalului Internațional de Film de la Roma. ■

Ministrul Culturii, prin specialitate și în Comisia Națională pentru Salvagardarea Patrimoniului Imaterial - coordonată de doamna academician Sabina Ispas, în calitate de președinte, lucrează să fie depusă la UNESCO pentru că cu altăj să devină element protejat UNESCO.

Doamna Sabina Ispas a avut o întâlnire la care se năștește o nouă oportunitate să se ofere un interviu cu preluul Zilei Universale a iei.

Reporter: Stimață doamnă, vă rugăm să ne povestisă, în cîteva cuvinte, originea și istoria ieii.

Sabina Ispas: În limba română, avem doi termeni care definesc o piesă din costumul popular tradițional: unul este "cămașă", care provine din limbă latină "camisia" și celălalt este "ie" care vine din latinescul "linea".

Este clar că aceste cuvinte au apărut în perioada formării limbii și poporului român.

În ceea ce privește prezența acestei piese în costumul popular, putem să ne referim chiar la perioada dinaintea cuceririi Daciei de către romani, intrucât pe Columna lui Traian găsim imagini în mitope în care femeile dădeau portul să asemenea cămașii înzestrante la gât.

Ia este cunoscută și sub denumirea de „cămașă cu altăj”, întrucât al-

tei – portuniile ornamentale prin aleșătură sau prin cusătură în partea de sus a măcelor – reprezintă o caracteristică a ieii.

Altădată personalizate și eleganță ilior, acolo exprimându-se imaginea creatoare și artistică a persoanelor care le crează.

Île reprezintă imbrăcămintea obișnuită, cotidiană a femeilor, care trebuie să fie lejeră și practică pentru orice tip de activitate.

Costumul popular românesc a evoluat de-a lungul secolurilor de an, influențat de modelele temporilor trecute, de interferențele cu alte culturi, de perfecțuie și de eleganță remarcabilă pentru Europa.

Costumul popular românesc a evoluat de-a lungul secolurilor de an, influențat de modelele temporilor trecute, de interferențele cu alte culturi, de perfecțuie și de eleganță remarcabilă pentru Europa.

Este clar că aceste cuvinte au apărut în perioada formării limbii și poporului român.

În ceea ce privește prezența acestei piese în costumul popular, putem să ne referim chiar la perioada dinaintea cuceririi Daciei de către romani, intrucât pe Columna lui Traian găsim imagini în mitope în care femeile dădeau portul să asemenea cămașii înzestrante la gât.

Ia este cunoscută și sub denumirea de „cămașă cu altăj”, întrucât al-

sursa: Hedvig Maria Formagiu - Portul popular din România"

ACADEMICIAN SABINA ISPAS:

IIA românească ar putea să intre în Patrimoniul Cultural al Umanității

● “Costumul popular românesc, între cele mai frumoase din Europa”

● Interviu cu doamna Sabina Ispas, directorul Institutului de Etnografie și Folclor “Constantin Brâialoiu” al Academiei Române

mul popular românesc îi deosebește pe purtători după categoria socială, vîrstă sau sex. În cadrul devenințe, puteai recunoaște și identifica o persoană. Atunci când te întâlnieai cu cineva trebuia să știi cum să îi adresezi, ce protocol trebuie să urmezi; și cum să spui că „purtător de normă” în exprimarea relațiilor între oameni și diferențele categoriei sociale.

Costumul popular era o mare bine conținută care se referă la calitatea persoanei pe care o aveai în față. Istoma activități produseră diversele piese de costum este una îmbinătură vizuală noastră asupra existenței și asupra individului în general, în societate. Costumul este unul din mările importante referitoare la poziția, statutul social în cîteva culturi, și astăzi. Nicăi în prezent, nu ne diferențiem prea mult, ca vizionare. Actualmente, putem să văd o inclinație desobșită (ceea ce înseamnă într-o altă perioadă) o anumită pasărișă, o copiere, fără valoare în sine, a felului în care se imbrăcă marginalul, pantalonii ruși și altie piese de imbrăcămință indiochineză. Este o tendință care exprimă o psihologie și o vizionare despre lume și viață puțin schimbate. Costumul popular tradițional românesc avea niste rigori extraordinaire. Femeile nu se imbrăcau la 50 de ani ca la 20 de ani, nu purtau același haină după căsătorie. Ia era foarte importantă, reprezentă atributul de eleganță și valoare pe care și le doreau orice femeie. De multe ori, île se brodau în secret. Era o mare minărie să ai exclusivitatea modelului. Nu mai vorbind despre asemenea exigente în prezent. Dorința celor interesati de promovarea ieii astăzi este destul de evidentă marcată de componenta economică, de comercial și mai puțin de cunoașterea funcției și a tehnicilor de realizare. Iar pe rău că trebuie să spun, dar cred că este o acțiune de conjunctură.

Reporter: Ce ne puteți spune despre valorificarea costumului popular?

Sabina Ispas: Valorificarea ieii de după primul Război Mondial a fost cu totul și cu totul specială. Atunci, doamnele din inaltă societate, inclusiv Casa Regală, au utilizat ieii și să-și asumeat-o ca marcă identitară românească, imprenută cu multe altele piese ale costumului tradițional.

Este de 1990, costumul popular și mai ales iu au fost valorificate, în modă la cote cu adevarat ridicate în activitatea din cooperativă. Doamna dr. Olga Horaș, una dintre personajele care au lucrat atunci în acest domeniu, a valorificat desobșit de fumos această pieșă și nu numai.

Ia este o parte dintr-un întreg. Acum, asemenea pieșă este adaptată doar pentru spectacolelor.

Procesul cultural este foarte complicat și nu este o nescioare a acestui an sau al ultimilor 2-3 ani. Acum este ceva caracteristică tipului nostru de a prezenta cultura, din nefericire.

Astfel, se atinge un anumite punct

ridicat de identificare și cunoaștere a valorii, lumeni vorbesc despre ea, dar după aceea obosită, plătită, se tresește și trece la altceva. Acest lucru ar trebui să se întâmple cu piesele din cultura tradițională care au un statut excepțional de reprezentativitate.

Reporter: Poate fi considerată ia românească o marcă pentru țara noastră?

Sabina Ispas: Ia românească trebuie să devină o piesă care să intre în patrimoniul cultural al umanității,

acea cum au intrat călăușii, ceata bă-

roloșii în mod obișnuit, timp de sună sau chiar mihi anii.

Procesul de industrializare a veșmîntelor a dus la ceea ce numesc eu „democratizarea” imbrăcămintii. Totul este mai comod acum, nu mai există o educație a armonizării pieiselor.

Intrucât, nu putem să croică așa cum aveai tu inspirația pentru femeia de 40 de ani și pentru o fetiță de 10 ani. Există niște norme, iar categoriile sociale, de vîrstă sau sex nu pot face imbrăcămația orice.

Dacă înainte aveam norme de

basescă de cofinditor, ceramica de la Horezu sau doina. Comisia Națională pentru salvagardarea patrimoniului a alcătuit un grup de lucru din 3-4 persoane, care întemeiază să facă un dosar științific, pentru a soluționa modelului. Nu mai vorbind despre asemenea exigente în prezent. Dorința celor interesati de promovarea ieii astăzi este destul de evidentă marcată de componenta economică, de comercial și mai puțin de cunoașterea funcției și a tehnicilor de realizare. Iar pe rău că trebuie să spun, dar cred că este o acțiune de conjunctură.

Reporter: Ce ne puteți spune despre valorificarea costumului popular?

Sabina Ispas: Valorificarea ieii de după primul Război Mondial a fost cu totul și cu totul specială. Atunci, doamnele din inaltă societate, inclusiv Casa Regală, au utilizat ieii și să-și asumeat-o ca marcă identitară românească, imprenută cu multe altele piese ale costumului tradițional.

Este de 1990, costumul popular și mai ales iu au fost valorificate, în modă la cote cu adevarat ridicate în activitatea din cooperativă. Doamna dr. Olga Horaș, una dintre personajele care au lucrat atunci în acest domeniu, a valorificat desobșit de fumos această pieșă și nu numai.

Ia este o parte dintr-un întreg. Acum, asemenea pieșă este adaptată doar pentru spectacolelor.

Procesul cultural este foarte complicat și nu este o nescioare a acestui an sau al ultimilor 2-3 ani. Acum este ceva caracteristică tipului nostru de a prezenta cultura, din nefericire.

Astfel, se atinge un anumite punct

ridicat de identificare și cunoaștere a valorii, lumeni vorbesc despre ea, dar după aceea obosită, plătită, se tresește și trece la altceva. Acest lucru ar trebui să se întâmple cu piesele din cultura tradițională care au un statut excepțional de reprezentativitate.

Reporter: Poate fi considerată ia românească o marcă pentru țara noastră?

Sabina Ispas: Ia românească trebuie să devină o piesă care să intre în patrimoniul cultural al umanității,

acea cum au intrat călăușii, ceata bă-

roloșii în mod obișnuit, timp de sună sau chiar mihi anii.

Procesul cultural este foarte complicat și nu este o nescioare a acestui an sau al ultimilor 2-3 ani. Acum este ceva caracteristică tipului nostru de a prezenta cultura, din nefericire.

Astfel, se atinge un anumite punct

ridicat de identificare și cunoaștere a valorii, lumeni vorbesc despre ea, dar după aceea obosită, plătită, se tresește și trece la altceva. Acest lucru ar trebui să se întâmple cu piesele din cultura tradițională care au un statut excepțional de reprezentativitate.

Reporter: Poate fi considerată ia românească o marcă pentru țara noastră?

Sabina Ispas: Ia românească trebuie să devină o piesă care să intre în patrimoniul cultural al umanității,

acea cum au intrat călăușii, ceata bă-

roloșii în mod obișnuit, timp de sună sau chiar mihi anii.

Procesul cultural este foarte complicat și nu este o nescioare a acestui an sau al ultimilor 2-3 ani. Acum este ceva caracteristică tipului nostru de a prezenta cultura, din nefericire.

Astfel, se atinge un anumite punct

ridicat de identificare și cunoaștere a valorii, lumeni vorbesc despre ea, dar după aceea obosită, plătită, se tresește și trece la altceva. Acest lucru ar trebui să se întâmple cu piesele din cultura tradițională care au un statut excepțional de reprezentativitate.

Reporter: Poate fi considerată ia românească o marcă pentru țara noastră?

Sabina Ispas: Ia românească trebuie să devină o piesă care să intre în patrimoniul cultural al umanității,

acea cum au intrat călăușii, ceata bă-

roloșii în mod obișnuit, timp de sună sau chiar mihi anii.

Procesul cultural este foarte complicat și nu este o nescioare a acestui an sau al ultimilor 2-3 ani. Acum este ceva caracteristică tipului nostru de a prezenta cultura, din nefericire.

Astfel, se atinge un anumite punct

ridicat de identificare și cunoaștere a valorii, lumeni vorbesc despre ea, dar după aceea obosită, plătită, se tresește și trece la altceva. Acest lucru ar trebui să se întâmple cu piesele din cultura tradițională care au un statut excepțional de reprezentativitate.

Reporter: Poate fi considerată ia românească o marcă pentru țara noastră?

Sabina Ispas: Ia românească trebuie să devină o piesă care să intre în patrimoniul cultural al umanității,

acea cum au intrat călăușii, ceata bă-

roloșii în mod obișnuit, timp de sună sau chiar mihi anii.

Procesul cultural este foarte complicat și nu este o nescioare a acestui an sau al ultimilor 2-3 ani. Acum este ceva caracteristică tipului nostru de a prezenta cultura, din nefericire.

Astfel, se atinge un anumite punct

ridicat de identificare și cunoaștere a valorii, lumeni vorbesc despre ea, dar după aceea obosită, plătită, se tresește și trece la altceva. Acest lucru ar trebui să se întâmple cu piesele din cultura tradițională care au un statut excepțional de reprezentativitate.

Reporter: Poate fi considerată ia românească o marcă pentru țara noastră?

Sabina Ispas: Ia românească trebuie să devină o piesă care să intre în patrimoniul cultural al umanității,

acea cum au intrat călăușii, ceata bă-

roloșii în mod obișnuit, timp de sună sau chiar mihi anii.

Procesul cultural este foarte complicat și nu este o nescioare a acestui an sau al ultimilor 2-3 ani. Acum este ceva caracteristică tipului nostru de a prezenta cultura, din nefericire.

Astfel, se atinge un anumite punct

ridicat de identificare și cunoaștere a valorii, lumeni vorbesc despre ea, dar după aceea obosită, plătită, se tresește și trece la altceva. Acest lucru ar trebui să se întâmple cu piesele din cultura tradițională care au un statut excepțional de reprezentativitate.

Reporter: Poate fi considerată ia românească o marcă pentru țara noastră?

Sabina Ispas: Ia românească trebuie să devină o piesă care să intre în patrimoniul cultural al umanității,

acea cum au intrat călăușii, ceata bă-

roloșii în mod obișnuit, timp de sună sau chiar mihi anii.

Procesul cultural este foarte complicat și nu este o nescioare a acestui an sau al ultimilor 2-3 ani. Acum este ceva caracteristică tipului nostru de a prezenta cultura, din nefericire.

Astfel, se atinge un anumite punct

ridicat de identificare și cunoaștere a valorii, lumeni vorbesc despre ea, dar după aceea obosită, plătită, se tresește și trece la altceva. Acest lucru ar trebui să se întâmple cu piesele din cultura tradițională care au un statut excepțional de reprezentativitate.

Reporter: Poate fi considerată ia românească o marcă pentru țara noastră?

Sabina Ispas: Ia românească trebuie să devină o piesă care să intre în patrimoniul cultural al umanității,

acea cum au intrat călăușii, ceata bă-

roloșii în mod obișnuit, timp de sună sau chiar mihi anii.

Procesul cultural este foarte complicat și nu este o nescioare a acestui an sau al ultimilor 2-3 ani. Acum este ceva caracteristică tipului nostru de a prezenta cultura, din nefericire.

Astfel, se atinge un anumite punct

ridicat de identificare și cunoaștere a valorii, lumeni vorbesc despre ea, dar după aceea obosită, plătită, se tresește și trece la altceva. Acest lucru ar trebui să se întâmple cu piesele din cultura tradițională care au un statut excepțional de reprezentativitate.

Reporter: Poate fi considerată ia românească o marcă pentru țara noastră?

Sabina Ispas: Ia românească trebuie să devină o piesă care să intre în patrimoniul cultural al umanității,

acea cum au intrat călăușii, ceata bă-

roloșii în mod obișnuit, timp de sună sau chiar mihi anii.

Procesul cultural este foarte complicat și nu este o nescioare a acestui an sau al ultimilor 2-3 ani. Acum este ceva caracteristică tipului nostru de a prezenta cultura, din nefericire.

Astfel, se atinge un anumite punct

ridicat de identificare și cunoaștere a valorii, lumeni vorbesc despre ea, dar după aceea obosită, plătită, se tresește și trece la altceva. Acest lucru ar trebui să se întâmple cu piesele din cultura tradițională care au un statut excepțional de reprezentativitate.

Reporter: Poate fi considerată ia românească o marcă pentru țara noastră?

Sabina Ispas: Ia românească trebuie să devină o piesă care să intre în patrimoniul cultural al umanității,

acea cum au intrat călăușii, ceata bă-

roloșii în mod obișnuit, timp de sună sau chiar mihi anii.

Procesul cultural este foarte complicat și nu este o nescioare a acestui an sau al ultimilor 2-3 ani. Acum este ceva caracteristică tipului nostru de a prezenta cultura, din nefericire.

Astfel, se atinge un anumite punct

ridicat de identificare și cunoaștere a valorii, lumeni vorbesc despre ea, dar după aceea obosită, plătită, se tresește și trece la altceva. Acest lucru ar trebui să se întâmple cu piesele din cultura tradițională care au un statut excepțional de reprezentativitate.

Reporter: Poate fi considerată ia românească o marcă pentru țara noastră?

Sabina Ispas: Ia românească trebuie să devină o piesă care să intre în patrimoniul cultural al umanității,

acea cum au intrat călăușii, ceata bă-

roloșii în mod obișnuit, timp de sună sau chiar mihi anii.

Procesul cultural este foarte complicat și nu este o nescioare a acestui an sau al ultimilor 2-3 ani. Acum este ceva caracteristică tipului nostru de a prezenta cultura, din nefericire.

Astfel, se atinge un anumite punct

ridicat de identificare și cunoaștere a valorii, lumeni vorbesc despre ea, dar după aceea obosită, plătită, se tresește și trece la altceva. Acest lucru ar trebui să se întâmple cu piesele din cultura tradițională care au un statut excepțional de reprezentativitate.

Reporter: Poate fi considerată ia românească o marcă pentru țara noastră?

Sabina Ispas: Ia românească trebuie să devină o piesă care să intre în patrimoniul cultural al umanității,

acea cum au intrat călăușii, ceata bă-

roloșii în mod obișnuit, timp de sună sau chiar mihi anii.

Procesul cultural este foarte complicat și nu este o nescioare a acestui an sau al ultimilor 2-3 ani. Acum este ceva caracteristică tipului nostru de a prezenta cultura, din nefericire.

LA ANIVERSAREA A 50 DE ANI,

Producătorul român de vopsea Policolor susține proiecte care pun în valoare tradiția românească

Campania Redescoperă culorile României va include și prima locomotivă pictată cu motive tradiționale de pe costumele populare

Incepând cu luna iulie turiștii care vor alege calea ferată pentru a ajunge pe litoral, vor avea plăcerea de a fi transportați cu Hora, prima locomotivă pictată cu motive tradiționale românești. Proiectul face parte din campania națională "Redescoperă Culorile României", ce marchează aniversarea a 50 de ani de activitate pe piață locală a companiei Policolor, cel mai longeviv brand de lacuri și vopsele din România.

Tema artistică propusă pentru locomotivă este Hora Românească, cu trimitere la motivele tradiționale românești întâlnite în costumurile săracilor, artistul stilizând în periolele dansatorilor din Horă principalele porturi tradiționale românești din zonele istorice ale țării. Locomotiva Hora presupune o lucrare de artă ce va acoperi aproximativ 150 de mp (ambale laturi și o parte din capetele propulsorului electric) și se va desfășura într-o perioadă record de timp (mai puțin de 3 săptămâni), pentru a putea fi redată în circuitul Căilor Ferate. Artistul vizual Carmen Nistor, autorul creației de artă urbană, și-a mutat dejej atelierul de pictură în Depoul CFR, acolo unde va pune pictura pe roste. Alături de Carmen sunt, în primele zile de lucru, tehnicieni specializați din cadrul diviziei Policolor Automotive care vor ajuta la pictarea creației artistei.

Pentru realizarea creației, artistul lucrează cu vopseluri

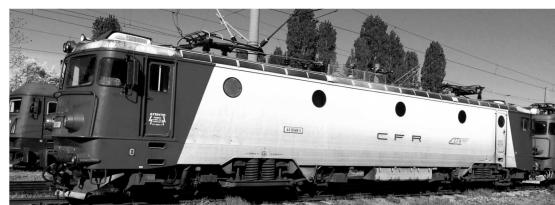
auto furnizate de Policolor - vopsele rezistente la uzura provocată atât de rulare proprie-zisă pe traseu a locomotivei, cât și de intervențiile specifice de spălare/cu-rătare/dezgheștere a cărora, odată pusă în circulație.

Toate materialele necesare (vopsea, cht, diluant, lac, întăritor) sunt puse la dispoziția lui Carmen Nistor și CFR Călători de către Policolor Automotive, divizia de soluții integrate pentru domeniul autorefinisit.

"Redescoperă culorile României", proiectul care readeuce în atenția publicului culoarea, tradiția și inovația

"Aniversăm 50 de ani de existență, moment de bilanț și recomitere a promisiunii fătu de comunitatea în care activăvăm și fătă de noi înșine" <>Redescoperă Culorile României> este pusă în slujba tradiției și a inovației, două valori pe care Policolor și le-a asumat încă de la înființare și care sunt astăzi mai actuale decât oricând", a declarat Ion Florescu, președintele Consiliului de Administrație Policolor.

Policolor, cel mai longeviv producător de lacuri și vopsele din România a lansat la finele lunii aprilie proiectul de responsabilitate socială "Redescoperă culorile României", proiect care își propune să sprâjneze

românești și comunitățile de acolo prin reinvenirea culorilor specifice, reactualizându-le astfel în circuitul turistic pentru ca români să se bucure de ele și economia locală să renasca iar, pe de altă parte, să schimbe zonele urbane din gri, în zone pline de culoare, oferind orasului optimism, o oază de linighete în stresul cotidian. Investiția în primele proiecte este estimată la aproximativ 250.000 de euro și constă în furnizarea de către Policolor a materialelor necesare (tencuilelli, vopsele, lacuri, grunderi, emulsiuni etc) pentru renovarea și punerea în valoare a obiectelor de interes public stabilite prin parteneriat, în spirit logistic pentru implementare, premii și burse acordate în cadrul diferitelor competiții derulate pe parcursul anului 2015.

Echipile Policolor și Metrorrex au demarat deja lucrul la trenul care va fi demarat chiar un concurs de creație. Lucările artistice înscrise de studenți vor fi analizate de un juru format din reprezentanți ai Policolor, Metrorrex, ai Universității Ion Mincu și experți independenți implicați în campanie, iar cel doilea cîștagitor vor primi căte o bursă în valoare a căreia este de 1.000 de euro.

Carmen Nistor, ambasador al campaniei "Redescoperă Culorile României"

Carmen Nistor este artist vizual și doctorand în Arte vizuale la Universitatea Națională de Arte din București, cu numeroase expoziții naționale și internaționale. Totodată, Carmen este Ambasador în cadrul campaniei de responsabilitate socială "Redescoperă Culorile României" susținută de către Policolor, care își propune să sprâjne comunitățile prin reinvenirea culorilor specific românești și este axată în jurul a două valori importante: tradiție și inovație. Primele proiecte din această campanie, la care se adaugă proiectul locomotivei Hora, au drept parteneri Metrorrex S.A. (direcție urbană) și primăria Ciocănești, judec. Suceava (zona rurală).

"Acest proiect ne-a încântat pe toți și împlică toată echipa, care este cucerită de idee. Însănmătul pentru Policolor Automotive pentru că vorbește despre autenticitate, România și, nu în ultimul rând, despre calitatea pe care români o pot genera. Avem mai multe surprize plăcute anul acesta pentru pasionații de culoare, auto și tradiție", a declarat Cristian Crănicăeanu, Directorul Diviziei Policolor Automotive.

"Este o mare împlinire demararea acestui proiect și mă bucur că el a fost îmbrățișat de Policolor și CFR Călători. În calitate de ambasador al Culorilor, voi continua să promovez originalitatea, culoarea și arta românească. Întregă lucrare va fi expusă la momentul finalizării în Gara de Nord, momentul care locomotiva va pleca spre litoral", a declarat artistă. ■

Policolor, prima companie care se înfrățează cu un obiectiv turistic

Policolor va furniza vopsea pentru refacerea motivelor tradiționale de pe fatadelile a 180 de case (din cele 700 existente) din comuna Ciocănești, judecătura Suceava. Compania va oferi de asemenea materiale și pentru renovarea Muzeului Etnografic din comună și a Muzeului Ouhări încondeiate împreună cu autoritatea locală a fost parafat print-un "Protocol de înfrățire" între Policolor și Ciocănești, semnatizat începând cu luna aprilie inclusiv prin plăcute indicate care, casele renovate vor fi finalizate și vor aștepta turiștii la jumătatea lunii august, când comuna Ciocănești este gazda Festivalului Păstrăvului și a concursului de plătărit organizat pe Bistrița Arie.

Ambasadorii Culorilor, clubul celor care iubesc și promovează culoarea

În cadrul campaniei "Redescoperă culorile României",

ADEPLAST susține Ziua Universală a Iei

AdePlast, de la un business în Oradea la un brand european puternic

cubi. Investiția doar în echipamente a fost de aproximativ 3,7 milioane de euro, iar în total suma a depășit 4 milioane de euro. "Este important de subliniat că am reușit această investiție doar din surse proprii. Echipamentele din fabrică sunt tehnologie de ultimă oră și nivel european, având proveniență din Italia, Austria și Slovacia" declară atunci Marcel Bârbuț, proprietarul AdePlast.

2012 vine cu investiții de 10 milioane de euro pentru AdePlast

Cu un tipar bine definit și cu planuri strategice bine conturate pentru următorii ani, AdePlast a continuat extinderea capacitaților de producție. Din 2012 a fost demarată construcția unei noi platforme industriale, în Moldova. Noua zonă industrială a AdePlast respectă tiparul dezastru consacrat, iar pentru finalizarea ei a fost nevoie de peste 10 milioane de euro și în jur de 12 luni.

In același an, AdePlast începe și producția de polistiren grafitat la Ploiești și își diversifică producția semnând un contract exclusiv pentru folosirea mărcii NEOPOR cu firma BASF din Germania.

La aceea vreme AdePlast devine un campion al sectorului de business în care activează, la nouă luni din 2012 compania anunțând o cifră de afaceri în creștere cu aproape 26 de procente față de aceeași perioadă a anului precedent.

Marcel Bârbuț declară atunci că evoluția bună a AdePlast "datează în general diversificării grupelor de produse și în special a demărării producției de polistiren. În primul nostru an de activitate au ieșit pe piață fabricii de la Ploiești 250.000 de metri cubi". La un an de la demarcarea producției de polistiren, AdePlast devine unul dintre cei mai mari producători din această industrie.

Prima fabrică modernă a AdePlast

Până în 2004 compania a crescut organic, înlocuit și surgiat, iar în iunie 2004 este construită la Oradea o fabrică de mortare uscate la standardele tehnologice ale momentului. Capacitatea instalată a fabricii a fost de 250.000 tone anual, o cantitate care să-și dovedește insuficientă în doar 2-3 ani. AdePlast, a devenit de la un brand național, înregistrat în lumele de vară cereri pentru mortarele și adezivii săi, la care se produce cu mult peste capacitatea de producție a fabricii sale din Oradea.

2008, anul crizei și al demarării producției la Ploiești

În 2008, un telefon izbăvitor care anunță accesul la finanțare, punctează un nou proiect ambicios dezmarcat de Marcel Bârbuț. Desși criza financiară deja se instalașe în lume și în România, Adeplast ajunge numărul 2 pe piață de adezivi, și finalizează la Ploiești o nouă fabrică de mortare uscate, după o primă investiție de aproximativ 20 milioane de euro. Capacitatea instalată a acesteia este de 450.000 tone anual, fiind una dintre cele mai mari fabrici din Europa și, la acea vreme, cea mai modernă.

In același an, în Oradea AdePlast face primul pas către transformarea locului unde se află fabrică sa de mortare uscate într-o platformă industrială. Aici se investește câteva milioane de euro pentru construcția primei fabrici a AdePlast de vopsele și tencuieri decorative. Fabrica a fost construită cu tehnologii de ultimă oră, fiind total automatizată astăzi, și poate fi încă considerată una dintre cele mai moderne fabrici din industria sa, din estul Europei.

In finele lui 2008, AdePlast ajungea la o capacitate anuală de producție de 700.000 de tone de adezivi și mortare uscate și 20.000 de tone de vopsele.

2011 este anul polistirenului

Urmatărea bornă în dezvoltarea businessului AdePlast poate însemna-lui 2011. Cu o investiție de peste 4 milioane de euro, AdePlast a construit o fabrică de polistiren la Ploiești în vara lui 2011. Până la sfîrșitul lunii august fabrica se află în probe tehnologice, urmând ca din septembrie să poată produce la capacitatea maximă de 120 metri cubi pe oră, capacitatea anuală ajungând la 700.000 metri

platormele noastre industriale din Oradea, Ploiești și Roman și să le punem la treabă".

Trei platforme industriale total funcționale pentru AdePlast

Jumătatea lui 2013 găsește AdePlast în positzia de companie românească cu trei platforme industriale finalizate. La Roman, în imina Moldovei, au fost pusă la lucru fabrica de adezivi și mortare uscate, cu o capacitate de 450.000 de tone, și cea de polistiren, eu o capacitate de 700.000 metri cubi.

În Ploiești, pe lângă fabrica de mortare uscate și cea de polistiren expandat (EPS) și polistiren expandat grafitat, AdePlast ridică o nouă fabrică complet automatizată de vopsele și tencuieri decorative.

La Oradea, AdePlast finalizează tot la jumătatea lui 2013 o nouă fabrică de polistiren, cu o capacitate de 700.000 metri cubi anual. Pe această platformă se află deja o fabrică de adezivi și mortare uscate și una de vopse.

AdePlast se întărește cu Dufa și Schomburg în 2013

În aceași perioadă, AdePlast a preluat producția și distribuția brandului de vopsele Dufa pentru România și Bulgaria. Producția de vopsele sub brandul Dufa se desfășură în fabrica de vopsele a AdePlast de pe platforma din Ploiești și Oradea.

În 2013 marchează prelungarea sub umbrela AdePlast, care acum beneficiază de aportul stăpânirii la lui laborator de cercetare și analize situat în Ploiești, și brandului Schomburg. Intentiile erau clare: "Prin prelungarea și distribuția produselor și sistemelor Schomburg și noastră de competențe se extinde pe o nișă pe care intenționăm să ne dezvoltăm rapid. Cu produsele marcaschimbării vîzând un nivel de business-ului de peste 700 de milioane de euro în primul an de activitate", declară Marcel Bârbuț în 2013.

Reorganizare internă a AdePlast

După ce au devenit funcționale cele trei platforme industriale ale producătorului român de materiale de construcții, a fost nevoie de o reorganizare a businessului. Cu o plat-

formă la Roman, una la Ploiești și la Oradea, creșterea controlului și îmbunătățirea performanțelor de business, superioare răsturnării industriale, ale AdePlast au devenit prioritar. Producătorul român de materiale de construcții devinea în 2013 cel mai mare jucător din industriile în care activează.

Din procesul de reorganizare au rezultat trei diviziile de business: Divizia Vopsele, Divizia Termosistem și Divizia Adezivi și Mortare Uscate; fiecare dintre acestea având management separat.

În finalul acestui an, AdePlast

ajunge să dețină nouă fabrici, pe trei platforme industriale, construite cu cele mai noi tehnologii prezente în piață și tencuieri decorative.

La Oradea, AdePlast finalizează tot la jumătatea lui 2013 o nouă fabrică de polistiren, cu o capacitate de 700.000 metri cubi anual. Pe această platformă se află deja o fabrică de adezivi și mortare uscate și una de vopse.

În mod categoric, 2013 a fost cel mai dinamic an pentru AdePlast.

"Suntem singurul producător român care are o extensie de 100 de

metri cubi pe piata de polistiren

expandat (EPS), cu 719 mii de

metri cubi pe piata de polistiren

grafat, iar astă se datorează

în mare măsură certificatului

ETAG 004, pe care l-am primit abia

în a doua parte a anului trecut. Această certificare este o pătră de moartă pen-

În 2014, termosistemul Izotherm primește ETAG 004

Grație investițiilor constante în tehnologie, resurse umane și vizibilitate, AdePlast obține spre sfârșitul lui 2014 certificatul european ETAG 004 pentru termosistemul său Izotherm. Certificarea europeană atestă faptul că AdePlast "produce componentele termosistemului într-o manieră responsabilă, asigură calitatea constantă a acestora și controlează rigurozul procesul de producție, începând cu achiziția de materie primă, până la livrare". Certificarea ETAG 004 pentru termosistemul Izotherm include mortarul adeziv, plăci termoizolante de polistiren și finisările decorative, practice toate gamele de produse din fabricile AdePlast.

În finalul acestui an, AdePlast

ajunge să dețină nouă fabrici, pe

trei platforme industriale, construite cu cele mai noi tehnologii prezente în piață și tencuieri decorative.

La Ploiești, fabrica de vopsele

și tencuieri decorative este

mai mare decât cea de la

Oradea, și are o capacitate de

700.000 metri cubi pe an.

În mod categoric, 2014 a fost cel

mai dinamic an pentru AdePlast.

"Suntem singurul producător român care are o extensie de 100 de

metri cubi pe piata de polistiren

expandat (EPS), cu 719 mii de

metri cubi pe piata de polistiren

grafat, iar astă se datorează

în mare măsură certificatului

ETAG 004, pe care l-am primit abia

în a doua parte a anului trecut. Această certificare este o pătră de moartă pen-

tru exportatorii români, dar este vitală dacă vrei să exporti în țări ca Ungaria, Austria, Germania sau Belgia. În cazul mortarelor uscate, o piată mare care merge pe principiul vaselor comunicante, am reușit să vindem aproape 300 de mil. de tone. Astă s-a întâmplat în detrimentul altor concurenți, care au scăzut, unii au avut pierderi uriașe, iar alții, pur și simplu închiși porțiile. Evoluția este una pozitivă pentru că piața se autoreglează și rămân doar cei care au investit și se tin de treabă" declară Marcel Bârbuț.

Schimbare de CEO în 2015

Din prima parte a lui 2015, Bogdan Pirvu este noul CEO al AdePlast, el înlocuindu-l pe Marcel Bârbuț, care se va ocupa în continuare de dezvoltarea și vizionarea strategică a companiei. Până atunci, Bogdan Pirvu activează ca manager al diviziei de vopsele și tencuieri decorative.

Pentru 2015, AdePlast își propune o creștere organică de 5 procente a businessului. Până în mai 2015, AdePlast și-a îndeplinit planul, creșterea aflată depășind aşteptările.

"Am reușit să împunem în România termosistemul AdePlast Izotherm, cel pentru care avem acreditare europeană ETAG 004. O astfel de situație denotă o normalizare a cererii de termosistem în România, pentru că este vorba despre un produs premium și foarte eficient din toate punctele de vedere" declară Bogdan Pirvu, CEO AdePlast. ■

1 milion de tone la Ploiești

AdePlast a produs, în perioada septembrie 2008 - iunie 2014, în fabrica de adezivi și mortare uscate de la Ploiești, cu rezervă și cu foarte multe sortimente, având în vedere că trebuie să finalizeze celor trei platforme industriale ale producătorului român de materiale de construcții, a fost nevoie de o reorganizare a businessului. Cu o plat-

formă de vopsele și tencuieri decorative pe an, și 700.000 metri cubi de polistiren expandat (EPS), având inclusă și capacitatea de producție de polistiren

grafat, și astă se datorează

în mare măsură certificatul

ETAG 004, pe care l-am primit abia

în a doua parte a anului trecut. Această certificare este o pătră de moartă pen-

ORADEA

Capacitatea de producție este de 250.000 de tone adezivi și mortare uscate, 50.000 de tone de vopsele și tencuieri decorative pe an, și 700.000 metri cubi de polistiren expandat (EPS), având inclusă și capacitatea de producție de polistiren

grafat, în cadrul colectivă

de fabrici de vopsele și tencuieri decorative

cu capacitatea de 450.000 de tone și

linie de producție de polistiren ex-

pandat cu o capacitate anuală de 700.000 de metri cubi, Astfel, AdePlast devine

produsul premium și foarte eficient din toate punctele de vedere"

declară Bogdan Pirvu, CEO AdePlast. ■

PLOIEȘTI

Pe platforma industrială de la Ploiești se află o fabrică de adezivi și mortare uscate, cu o capacitate de 450.000 de tone, o fabrică de polistiren expandat (EPS), având inclusă și linia de producție de polistiren grafat, cu capacitatea de 150.000 de metri cubi, în cadrul colectivă de fabrici de vopsele și tencuieri decorative

cu capacitatea de 450.000 de tone și

linie de producție de polistiren ex-

pandat cu o capacitate anuală de 700.000 de metri cubi, Astfel, AdePlast devine

produsul premium și foarte eficient din toate punctele de vedere"

declară Bogdan Pirvu, CEO AdePlast. ■

ROMAN

AdePlast definește o zonă industrială care include o fabrică de adezivi și mortare uscate, cu o capacitate de 450.000 de tone și o linie de producție de polistiren ex-

pandat cu o capacitate anuală de 700.000 de metri cubi, Astfel, AdePlast devine

produsul premium și foarte eficient din toate punctele de vedere"

declară Bogdan Pirvu, CEO AdePlast. ■